

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14.10.2015, sp. zn. 26 Cdo 1650/2015, ECLI:CZ:NS:2015:26.CDO.1650.2015.1

Číslo: 99/2016

Právní věta: Trvale nepříznivý zdravotní stav účastníka, jenž se v průběhu trvání lhůty k podání odvolání nezměnil, nelze považovat za omluvitelný důvod pro prominutí zmeškání lhůty ve smyslu ustanovení § 58 o. s. ř.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 14.10.2015

Spisová značka: 26 Cdo 1650/2015

Číslo rozhodnutí: 99

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Lhůty, Odvolání

Předpisy: § 58 o. s. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zamítl dovolání žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně ze dne 29. 7. 2014, sp. zn. 59 Co 338/2014.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Okresní soud ve Zlíně usnesením ze dne 4. 4. 2014, č. j. 10 C 3/2014-38, zastavil podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, řízení o určení neplatnosti výpovědi z nájmu bytu. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 8. 4. 2014, patnáctidenní lhůta k podání odvolání započala běžet dne 9. 4. 2014 a skončila dne 23. 4. 2014.

2. Dne 8. 5. 2014 podal žalobce proti rozhodnutí soudu prvního stupně odvolání a zároveň požádal o prominutí zmeškání lhůty, které odůvodnil zejména svým špatným zdravotním stavem (poškození sluchu, zraku a pohybového aparátu) a tím, že v inkriminované době probíhala rozsáhlá rekonstrukce domu, ve kterém bydlí (výměna rozvodů elektroinstalace, STA a úprava vzduchotechnického potrubí v období od 3. 3. 2014 do 30. 7. 2014).

3. O k r e s n í s o u d ve Zlíně usnesením ze dne 17. 6. 2014, č. j. 10 C 3/2014-75, návrh žalobce na prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání proti usnesení téhož soudu ze dne 4. 4. 2014, č. j. 10 C 3/2014-38, zamítl. Dospěl k závěru, že důvod, pro který žalobce zmeškal lhůtu k podání odvolání,

nelze považovat za omluvitelný ve smyslu § 58 občanského soudního řádu, neboť jeho tvrzené zdravotní problémy nebyly blíže specifikovány a doloženy, a ani probíhající rekonstrukci v domě, kde bydlí, neshledal důvodem omluvitelným, když navíc právě v dubnu 2014 žalobce učinil vůči soudu čtyři jiná podání.

4. K odvolání žalobce K r a j s k ý s o u d v Brně – pobočka ve Zlíně usnesením ze dne 29. 7. 2014, č. j. 59 Co 338/2014-88, usnesení soudu prvního stupně potvrdil a dále rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení. Odvolací soud se ztotožnil se závěry soudu prvního stupně, že trvale nepříznivý zdravotní stav žalobce sám o sobě nesvědčí o nezpůsobilosti účastníka řízení provést ve stanovené lhůtě zamýšlený úkon a rovněž tvrzená rekonstrukce domu, ve kterém žalobce bydlí, není omluvitelným důvodem zmeškání lhůty k podání odvolání, zvláště když se nejedná o rekonstrukci nečekanou a když není zřejmé, že by byla prováděna bezprostředně v bytě žalobce.

II.

Dovolání a vyjádření k němu

5. Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podal žalobce dovolání. Namítá, že oba soudy nevzaly v předchozím řízení v úvahu, že jeho zdravotní stav je trvale velmi špatný a s vážným poškozením zraku je obtížné podání soudu sepsat. Proto musel hledat pomoc u svých známých, kteří mu pomáhali jeho podání na soud připravit. Poukázal i na hlučnost a prašnost probíhající rekonstrukce domu. Vzhledem k výše uvedeným důvodům navrhl, aby dovolací soud usnesení odvolacího soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

III.

Přípustnost dovolání

6. Nejvyšší soud v dovolacím řízení postupoval a o dovolání rozhodl podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2014 (viz čl. II bod 2. zákona č. 293/2013 Sb.), dále jen „o. s. ř.“.

7. V dané věci může být dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.).

8. Nejvyšší soud po zjištění, že dovolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou, za splnění podmínky advokátního zastoupení (§ 241 odst. 1 o. s. ř.), shledal, že jde o rozhodnutí, proti kterému je dovolání přípustné podle ustanovení § 237 o. s. ř., neboť otázka, zda trvale nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení může být považován za omluvitelný důvod zmeškání lhůty ve smyslu § 58 o. s. ř., nebyla v rozhodování dovolacího soudu dosud výslovně řešena.

IV.

Důvodnost dovolání

9. Podle ustanovení § 58 odst. 1 o. s. ř. soud promine zmeškání lhůty, jestliže účastník ji zmeškal z omluvitelného důvodu, a byl proto vyloučen z úkonu, který mu přísluší. Návrh je třeba podat do patnácti dnů od odpadnutí překážky a je s ním třeba spojit i zmeškaný úkon.

10. Ze shora citovaného ustanovení vyplývá, že jedním z předpokladů prominutí zmeškání lhůty je to, že důvod zmeškání je na straně účastníka (jeho zástupce) omluvitelný. Omluvitelným může být nejen důvod vyplývající z objektivních okolností, ale i zaviněné jednání nebo opomenutí, pokud je lze

považovat s ohledem na okolnosti konkrétního případu za omluvitelné. Je nutno mít ale na zřeteli, že jde o opatření výjimečné, protože zasahuje do právní jistoty ostatních účastníků řízení.

11. Omluvitelným důvodem pro prominutí zmeškání lhůty jsou zpravidla takové skutečnosti objektivní i subjektivní povahy, jež nastanou v průběhu lhůty k učinění úkonu (např. náhlá nemoc nebo úraz), po jejichž odpadnutí je účastník schopen zmeškaný úkon učinit. Proto takovým důvodem nemohou být překážky trvalého charakteru, které navíc v době, kdy účastník úkon činí, trvají, takže účastníku v provedení úkonu fakticky nebrání. Trvale nepříznivý zdravotní stav žalobce, jenž se v průběhu trvání lhůty k podání odvolání nezměnil, tak nelze považovat za omluvitelný důvod pro prominutí zmeškání lhůty ve smyslu ustanovení § 58 o. s. ř. Stejný závěr je třeba učinit i ohledně plánované dlouhodobé rekonstrukce domu, v němž žalobce bydlí, která probíhala i v době, kdy žalobce zmeškaný úkon (odvolání) učinil.

12. Z vyložených důvodů je zřejmé, že dovoláním napadené usnesení odvolacího soudu je z hlediska právního posouzení věci správné, proto Nejvyšší soud, aniž nařídil jednání (§ 243a odst. 1 o. s. ř.), žalobcem podané dovolání zamítl (§ 243d písm. a/ o. s. ř.).